

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Благоевград, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети март през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора Н. Г. С.

като разгледа докладваното от Илияна Стоилова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20241200600017 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по протест от 13.10.2023 год. от прокурор в РП-Благоевград
срещу присъда № 63 от 05.10.2023 г. по н.о.х.д. № 71/2023 г. по описа на РС-Благоевград, в
частта, в която подсъдимият П. А. е оправдан по първоначалното обвинение по чл.144, ал.3
от НК и е признат за виновен в извършването на по-леко наказуемото престъпление по
чл.131, ал.1 от НК, за което е освободен от наказателна отговорност с налагането на глоба от
2500 лв.

В протеста е поискано въззивната инстанция да упражни правомощието си по
чл.336, ал.1, т.1 от НПК като отмени присъдата си и постанови нова, за да приложи закон за
по-тежко наказуемото престъпление, за което е първоначалното обвинение, с доводи,
посочени след допълването на протеста: не е правилен фактическият извод на районния съд,
обосновал обективна несъставомерност на първоначалната правна квалификация, че не е
доказано изричането на вербалната закана, защото няма причина да бъдат кредитирани
показанията на засегнатия с нея – О. Ф., поради съвкупната оценка на поведението на двете
лица, които могат да имат пряко знание за факта, тъй като в случая подсъдимият е
осъществил и действия, които съответстват на отправената закана; дори и да не е доказано
изричането точно на думите „Ще те убия“, то не поради характера на заканата, а поради
особеностите на субекта ѝ, тя отново е квалифицирана по чл.144, ал.3 от НК, защото е
извършена от ръководител на организация, извършваща охранителна дейност.

Предмет на разглеждане е и оплакването от присъдата от страна на защитника
на подс. А. – адв. С., което не е конкретизирано, тъй като с жалба от 18.10.2023 год. е
поискана отмяната ѝ само с общото възражаване, че присъдата не е правилна.

При пледирането си прокурорът поддържа подадения протест и намира
депозирания жалба срещу проверявания съдебния акт за неоснователна. Според

представителя на държавното обвинение, при задълбочен и обективен анализ на събраните доказателства се установява по несъмнен начин, че подс. А. е извършил от обективна и субективна страна деянието, съставомерно по чл.144, ал.3 от НК, в противовес на възприетото от съда. Ето защо, се иска присъдата на районния съд да бъде отменена и постановена друга, с която подс. А. да бъде признат за виновен в извършване на престъпление по посочената правна квалификация и да му се наложи наказанието, предложено пред районния съд – „лишаване от свобода“ с приложение на института на условното осъждане.

Частният обвинител се явява лично и заявява, че поддържа казаното от прокурора.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимият и защитникът му – адв. С. поддържат подадената жалба, оспорват протеста и пледират присъдата на районния съд да бъде отменена, тъй като обвинението не е доказано и А. неправилно е признат за виновен. Алтернативно се иска производството да бъде прекратено, ако са налице основанията на чл.82 от НК. В последната си дума подсъдимият моли да бъде оправдан.

Благоевградският окръжен съд, в пределите на въззивната проверка, за да се произнесе съобрази следното:

Производството срещу П. В. А. е било образувано първоначално по внесен в РС-Разлог обвинителен акт от РП-Благоевград за престъпление по чл.144, ал.3, пр.1 и пр.2, алт.1, вр. ал.1 от НК. Тъй като РС-Разлог не е могъл да образува състав, с определение № 500910 от 15.12.2022 год. председателят на съда е прекратил съдебното производство и е изпратил делото на ВКС за определяне на друг, еднакъв по степен съд. С определение № 18 от 11.01.2023 год., постановено по ЧНД № 1018/2022 г. по описа на ВКС, на основание чл.43, т.3 от НПК, делото е изпратено за разглеждане на РС-Благоевград.

С протестираната присъда на РС-Благоевград подсъдимият П. В. А. е признат за виновен за това, че на 01.12.2017 год. около 16.45 часа в гр. Банско, обл. Благоевград, на ул. „Барбара Рютинг“, в качеството си на длъжностно лице по чл.93 ал.1 б.„б“ от НК – управител на „ЕЛОС“ ООД, гр. Благоевград, по повод изпълнение на службата и функцията му, чрез нанасяне на удари с юмруци и ритници по главата, лицето, тялото и крайниците на лицето О. К. Ф. от с. Д., общ. П., обл. П. му причинил лека телесна повреда – разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, изразяваща се в травматични отоци и контузии по окосмената част на главата, лицето – предимно в дясната скулна област, гръдния кош и дясната предмишница, довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота – престъпление по чл.131, ал.1, т.2 във връзка с чл.130, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.78а, ал.1 от НК съдът го е освободил от наказателна отговорност, като му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева и го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение по чл.144, ал.3, пр.І и пр.ІІ, алт.1 във връзка с ал.1 от НК.

При служебната проверка на процесуалната дейност на предходната инстанция настоящият състав установи, че при разглеждане на делото първостепенният съд е допуснал процесуално нарушение, което е съществено и неотстранимо в настоящия етап от производството, поради което е безусловно основание за отмяна на проверявания акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, по следните съображения:

В съдебно заседание на 20.01.2023 г., предвид поредната смяна в състава, съдът е следвало да проведе разпоредително заседание и да се произнесе по въпросите по чл. 248 от НПК. На същата дата първоинстанционният съд е насрочил делото за разглеждане по същество в публично заседание за 21.02.2023 г., без да проведе ново разпоредително заседание по внесения обвинителен акт против подс. П. А., поради възприети съображения, че до момента били проведени четири редовни разпоредителни заседания от четири различни съдебни състави и поради това, че принципът на неизменност на съдебния състав е относим за тази част от съдебния процес, в която се събират доказателствата и се формира

вътрешното убеждение на решаващия съдебен състав – респ. от момента на даване ход на съдебното следствие до приключване на делото по същество с постановяване на съдебен акт.

По този начин е нарушен основен принцип на наказателния процес – за неизменност на съдебния състав, разглеждащ делото. Това е така заради възприетото по настоящем като преобладаващо разбиране в съдебната практика, че принципът за неизменност, установен в чл.258 от НПК, започва от разпоредителното заседание с оглед важността на обсъжданите в хода му въпроси, свързани с основанията по чл.248, ал.1 от НПК. От това заседание започват действията на съда като състав, който разглежда делото по същество. Произнасяйки се по всички въпроси, вкл. и по въпроса на чл.248, ал.1, т.3 от НПК, съдът в състава си изгражда своето вътрешно убеждение по въпросите има ли допуснати съществени процесуални, отстраними ли са те и налага ли се връщане на делото на досъдебното производство. В разпоредителното заседание се решават и други въпроси от съществено значение за по-нататъшното развитие на съдебното производство, а именно наличие на основания за прекратяване или спиране на процеса, конституиране на страни /както е в настоящия случай/, възможност за разглеждане на делото по някоя от предвидените в закона диференцирани процедури, по които съдът също се произнася след преценка на представените материали, по вътрешно убеждение. Т.е. с тази преценка не може да бъде обвързан друг съдебен състав, ако не се спази принципа на неизменността. Поради това, по силата на чл.258, ал.1 от НПК, делото се разглежда от един и същи състав на съда от започването до завършването на съдебното заседание, а разпоредителното заседание е обособено като своеобразен етап от съдебното заседание. Друг аргумент може да бъде изведен и от възможността за произнасяне по искания за събиране на нови доказателства, което също е свързано с изискването за неизменност. Още повече, като не е провел разпоредително заседание, РС-Благоевград не е взел отношение и по чл. 248, ал.1, т.3 НПК, съответно липсва определение в тази насока, като независимо дали са, или не са констатирани нарушения по чл. 248, ал.1, т.3 НПК, това определение подлежи на самостоятелно обжалване съгласно разпоредбата на чл. 249, ал.3 НПК. Липсата на такова произнасяне е ограничила правото на страните да обжалват това определение.

Следователно, след като принципът за неизменност важи от разпоредителното заседание, новият съдебен състав е следвало отново да проведе такова заседание и да разгледа всички въпроси по чл.248, ал.1 от НПК. Подобно е произнасянето в определение от 1.08.2018 год. по в.н.ч.д. № 995/2018 год. на САС, НО, 2 състав, в което е посочено, че „няма как да се изисква, обвързан от чужда преценка, новият състав на съда да разгледа по същество обвинение, което самият той определя като процесуално негодно“. Така е прието и в протоколно определение от 6.01.2018 г. по н.о.х.д. № 2987/2018 г. на СГС, НО, 33 състав и в протоколно определение от 26.11.2018 г. по н.о.х.д. № 3004/2018 г. на СГС, НО 34 състав. В последния акт изрично е посочено, че новият състав следва да се произнесе по въпросите по чл.248, ал.1 от НПК, включително и да обсъди отново наличието или не на съществени процесуални нарушения в обвинителния акт, „заради принципа на служебното начало и задължението на съдебния състав да следи във всеки един момент на наказателното производство за спазване правата на подсъдимия, като вторият състав трябва да провери всички хипотетични основания за прекратяване на делото и връщането му на прокурора“.

По тези съображения въззивния съд прие, че липсата на проведено разпоредително заседание въобще по делото и то след промяната на подсъдността на делото, е съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните, тъй като присъдата е постановена от незаконен състав или е изпълнена хипотезата на чл.348, ал.3, т.3 вр. ал.1, т.2 НПК.

Това нарушение според мнозинството от съдебния състав не може да се отстрани по никакъв начин в настоящата инстанция, тъй като е от категорията на абсолютните и същевременно е отстранимо единствено при ново разглеждане на делото, защото е формално и в закона не е предвиден ред, по който би могло да се развие производството с оглед отстраняване на порока.

При тези констатирани нарушения, които са неотстраними в настоящото производство, мнозинството намира, че присъдата на РС-Благоевград следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, без да се обсъждат фактическите и правни изводи на първата съдебна инстанция, респ. доводите, наведени във въззивната жалба и протест по съществото на обвинението.

Мотивиран по този начин и на основание чл. 335, ал.2, в случая на чл. 348, ал.3, т. т.3 вр. ал.1, т.2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 63 от 05.10.2023 год. по н.о.х.д. № 71/2023 год. на РС-Благоевград и **ВРЪЩА** делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав от стадия предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

Решението не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____